തിരശ്ശീലയിലെ 'ട്രാൻസ്സെക്ഷ്വൽ' ആവിഷ്കാരങ്ങൾ

'ഇരട്ടജീവിതം', 'ഞാൻ മേരിക്കുട്ടി' എന്നീ സിനിമകളെ മുൻനിർത്തിയുള്ള അന്വേഷണം

മേഘ രാധാകൃഷ്ണൻ

ഗവേഷക, മലയാളവിഭാഗം, ശ്രീകേരളവർമ്മ കോളേജ്, തൃശ്ശൂർ

ആമുഖം

സമൂഹത്തിൽ അടിച്ചമർത്തപ്പെടുകയും അരികുവത്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന വിഭാഗങ്ങളാണ് 'ട്രാൻസ്സെക്ഷ്വൽസ്' (Transsexuals). ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ ട്രാൻസ്ജൻഡർ പോളിസിക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചത് കേരളത്തിലാണ്. ലിംഗ-ലൈംഗിക ന്യൂനപക്ഷങ്ങളെ മുഖ്യധാരയിലേക്കു കൊണ്ടുവരാനുള്ള ശ്രമങ്ങളും പൊതുസമൂഹത്തിൽ അവരെപ്പറ്റി നിലനില്ക്കുന്ന മുൻവിധികളെ മാറ്റിയെടുക്കാനുമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. "ജന്മനായുള്ള ലിംഗവ്യക്തിത്വത്തിൽ നിന്നും തന്റെ ശാരീരിക-മാനസിക ചോദനകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മറ്റൊരു ലിംഗാവസ്ഥയിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നവരെയാണ് ട്രാൻസ്സെക്ഷ്വൽസ് എന്ന് പറയുന്നത്" (2016 : 131). ലിംഗമാറ്റ ശസ്ത്രക്രിയയിലൂടെയോ പ്രാകൃതമായ 'തായമ്മ നിർവ്വാൺ' എന്ന രീതിയിലൂടെയോ ആണ് ട്രാൻസ്ജെൻഡറുകൾ, ട്രാൻസ്വുമൺ (Transwomen) അല്ലെങ്കിൽ ട്രാൻസ്മെൻ (Transmen) ആയി മാറുന്നത്. ട്രാൻസ്ജൻഡറായി തന്നെ നിലനില്ക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. ഇക്കൂട്ടർ ശസ്ത്രക്രിയക്ക് വിധേയരാവില്ല.

സമൂഹത്തെ വലിയ അളവിൽ സ്വാധീനിക്കുന്ന മാധ്യമമാണ് സിനിമ. കച്ചവടസിനിമ, കലാസിനിമ എന്നീ തരംതിരിവുകൾ എന്നും ചർച്ചാവിഷയവുമാണ്. സിനിമയിലെ പ്രമേയവും കഥാപാത്രങ്ങളും ഡയലോഗുകളും എല്ലാം സമൂഹത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പല വിഷയങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് സിനിമ എടുക്കുന്ന നിലപാട് പ്രസക്തവുമാണ്. ഏതൊരു വിഷയത്തെയും സംബന്ധിച്ച പൊതുധാരണകളെ അപനിർമ്മിക്കാനും അതിനോട് വിയോജിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്താനും അനുകൂലമായി നിലകൊള്ളാനും സിനിമക്കു സാധിക്കും.

മലയാളത്തിലെ പല കമേർഷ്യൽ സിനിമകളിലും ഹാസ്യ-പരിഹാസ കഥാപാത്രങ്ങളായും വില്ലൻ വേഷങ്ങളിലും അയുക്തികരമായ രീതിയിൽ, 'ട്രാൻസ്ഫോബിക്' ആയ

ഒരു വലിയ വിഭാഗത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന രീതിയിലാണ് ട്രാൻസ്ജെന്ററുകളെ ആവിഷ്കരിച്ചത്. 'ചാന്തുപൊട്ട്' എന്ന പരിഹാസപ്പേരുപോലും മലയാളസിനിമയുടെ നിർമ്മിതിയാണ്. ഇത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ കമേർഷ്യൽ സിനിമ തങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ അപനിർമ്മിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ആ മാറിനടപ്പ് 'തിര'യിലും 'മായാനദി'യിലുമൊക്കെ കാണാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വിജയപത്മ സംവിധാനം ചെയ്ത 'നർത്തകി' (2011) ബി.എസ്. ലിംഗദേവരുവിന്റെ 'നാൻ അവനല്ല അവളു' (2014) എന്നീ ഇന്ത്യൻ സിനിമകൾ ട്രാൻസ്സെക്ഷ്വൽസിന്റെ കഥ ആവിഷ്കരിക്കുന്നവയാണ്.

2018-ലാണ് സുരേഷ് നാരായണൻ സംവിധാനം ചെയ്ത സ്വതന്ത്ര സിനിമാവിഷ്കാരമായ 'ഇരട്ടജീവിതം' പുറത്തിറങ്ങുന്നത്. ബോക്സോഫീസ് ഹിറ്റായ രഞ്ജിത്ത് ശങ്കർ ചിത്രം 'ഞാൻ മേരിക്കുട്ടി'യും അതേ വർഷം പുറത്തിറങ്ങി. ലിംഗമാറ്റം നടത്തി പുരുഷനും സ്ത്രീയും ആയി മാറിയ ട്രാൻസ്സെക്ഷ്വൽസിന്റെ കഥയാണ് രണ്ടുസിനിമകളിലും ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മാത്തുക്കുട്ടി മേരിക്കുട്ടിയായി മാറുകയാണ് 'ഞാൻ മേരിക്കുട്ടിയിൽ' 'ഇരട്ടജീവിത'ത്തിലെ ആമിന അദ്രുമാനായി ജീവിതം നയിക്കുകയാണ്. 'ട്രാൻസ്പക്ഷത്തു നില്ക്കുന്ന സിനിമ' എന്ന വാദത്തോടെയാണ് ഈ രണ്ടുസിനിമകളും പുറത്തിറങ്ങിയത്. വിമർശനാത്മകമായും ആധികാരികമായും ഈ വാദത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ. ഒരേ വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന രണ്ടു സിനിമകൾ പുലർത്തുന്ന വ്യത്യസ്തങ്ങളായ സമീപനരീതികൾ, ശൈലികൾ എന്നിവ കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ട്രാൻസ്സെക്ഷ്വൽസിന്റെ ജീവിതത്തെ എങ്ങനെയാണ് രണ്ടു സിനിമകളും ആവിഷ്കരിച്ചതെന്ന് പരിശോധിക്കുന്നു. പ്രമേയം, കഥാപാത്രനിർമ്മിതി, സംഭാഷണം, ബിംബങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ പരിശോധിച്ച് സിനിമകളെ വിശകലനത്തിന് വിധേയമാക്കുന്നു.

ഇരട്ടജീവിതം

സുരേഷ് നാരായണൻ രചനയും സംവിധാനവും നിർവ്വഹിച്ച സിനിമയാണ് 2018-ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ 'ഇരട്ടജീവിതം'. കച്ചവട സിനിമാ സങ്കല്പങ്ങളിൽ നിന്നുമാറി, താരനിരയുടെ അകമ്പടിയില്ലാതെ സമാന്തര സിനിമാ പ്രദർശനരീതി അവലംബിച്ചാണ് ഇരട്ടജീവിതം തിരശ്ശീലയിൽ എത്തിയത്. ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ കേരളത്തിൽ ഇരട്ടജീവിതത്തിന്റെ നൂറു പ്രദർശനങ്ങൾ സ്വതന്ത്രസിനിമാ പ്രദർശനശൈലിയിൽ നടത്തുക എന്നതാണ് അണിയറ പ്രവർത്തകരുടെ ലക്ഷ്യം. അഹമ്മദ് മൊയിനുദ്ദീന്റെ 'ഇരട്ടജീവിതം' എന്ന കഥയിൽ നിന്ന് ചില അംശങ്ങൾ സിനിമയ്ക്കായി സുരേഷ് നാരായണൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പെണ്ണുടലിലെ ആണും ആണുടലിലെ പെണ്ണും

രണ്ടു പെൺകുട്ടികളുടെ സൗഹൃദത്തിലൂടെ സിനിമ സഞ്ചരിക്കുന്നു. സൈനുവും ആമിനയും. സൈനുവിന്റെ ഉറ്റസുഹൃത്തും കാവലാളുമൊക്കെയാണ് ആമിന. കൗമാരദശയിൽ ആമിന നാടുവിട്ടു പോകുന്നു. ഇതിനിടെ സൈനു വിവാഹിതയാകുന്നു. നാടുവിട്ടുപോയ ആമിന, അദ്രുമാനായി വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം സ്വന്തം നാട്ടിലേക്കു തിരിച്ചെത്തുകയാണ്. നാടുവിട്ടു പോകുംമുമ്പ് ആമിനയിൽ പുരുഷത്വം ഉണ്ടെന്ന് വീട്ടുകാർക്കോ നാട്ടുകാർക്കോ ഉറ്റ സുഹൃത്തായ സൈനുവിനുപോലുമോ അറിയില്ലായിരുന്നു. ട്രാൻസ്സെക്ഷ്വലായി (Female to Male) തന്റെ ഗ്രാമത്തിൽ തിരിച്ചെത്തുന്ന അദ്രുമാൻ നേരിടേണ്ടിവരുന്ന വെല്ലുവിളികളും സംഘർഷങ്ങളും അവന്റെ ചുറ്റിലും ജീവിക്കുന്നവരുടെ കഥയുമാണ് 'ഇരട്ടജീവിത'ത്തിലൂടെ സുരേഷ് നാരായണൻ വരച്ചിടുന്നത്. തികച്ചും യാഥാസ്ഥിതികരായ, മത്സ്യബന്ധനം ഉപജീവനമാക്കിയ ആളുകൾ ജീവിക്കുന്ന ഒരു കടലോര ഗ്രാമമാണ് പശ്ചാത്തലം.

സൂക്ഷ്മമായ കഥാപാത്ര നിർമ്മിതി

സ്ത്രീ സ്വത്വത്തിൽ നിന്ന് പുരുഷസ്വത്വം തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു വ്യക്തി തന്റെ നിലനില്പിനായി, അതിജീവനത്തിനായി, പൊരുതുന്നു. മാനസികവും സാമൂഹികവുമായ ഒരുപാട് വെല്ലുവിളികൾ അദ്രുമാൻ നേരിടുന്നുണ്ട്. 'ആത്മജ'യാണ് ആമിന-അദ്രുമാൻ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ കൗമാരകാലം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. പെണ്ണുടലിൽ ആമിന നേരിടുന്ന ആശയകുഴപ്പങ്ങളും, പുരുഷനായി മാറാനുള്ള അവളുടെ താത്പര്യവും പല ദൃശ്യബിംബങ്ങളിലൂടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആമിനയുടെ ഉറ്റസുഹൃത്തായ സൈനു, നാടുവിട്ടുപോയ കൂട്ടുകാരിയെ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം പുരുഷരൂപത്തിൽ കണ്ടപ്പോൾ ആദ്യം അത്ഭുതപ്പെടുകയും പിന്നെ കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അദ്രുമാനെ കാണാൻ, സംസാരിക്കാൻ സൈനു ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ കുടുംബത്തിന്റെ വിലക്ക് അവളെ പ്രതിസന്ധിയിലാക്കുന്നു. ആമിന അദ്രുമാനായപ്പോൾ സൈനുവിന് അവനെ/ളെ കാണാൻ വിലക്കു വരുന്നു. പെൺ-ആൺ സൗഹൃദത്തിനുമേലുള്ള സദാചാര ബോധത്തിന്റെ അദൃശ്യമായ വിലക്കാണ് ഇത്.

'ഹാജിയാർ' എന്ന കഥാപാത്രം തന്റെ 'ലൈംഗിക' ആധിപത്യത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഭോഗത്തിനായി അദ്രുമാനെ സമീപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അയാളെ ചവിട്ടിവീഴ്ത്തി സധൈര്യം അദ്രുമാൻ തന്റെ ജീവിതത്തിലേക്കു പോകുന്നുണ്ട്. സൈനുവിന്റെ ഭർത്താവ്, അദ്രുമാന്റെ ഉമ്മ, ബാല്യകാലസുഹൃത്ത് ഫൈസൽ, പുഷ്പ എന്നീ കഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെ ട്രാൻസ് വിഭാഗങ്ങളോടുള്ള സമൂഹത്തിന്റെ മനോഭാവം അവതരിപ്പിക്കാൻ സംവിധായകന് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സംഭാഷണങ്ങളിലൂടെ 'ഇരട്ടജീവിത'ത്തെ വായിക്കുമ്പോൾ

"അപ്പോഴേക്കും ആണും പെണ്ണുമായി മുറിഞ്ഞുപോയില്ലേ നമ്മൾ" എന്ന് സൈനു അദ്രുമാനോട് പറയുന്നു. 'ജൻഡർ ന്യൂട്രൽ' ആയ, മനുഷ്യത്വത്തിൽ ഊന്നിയ സാമൂഹ്യാന്തരീക്ഷത്തിന്റെ ആവശ്യകത, അത് ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ ഉടലെടുക്കുന്ന അതിരുകൾ, വിഭജനങ്ങൾ, ശ്രേണീകരണങ്ങൾ എല്ലാം ഒരൊറ്റ ഡയലോഗിലൂടെ വിവരിക്കുകയാണ് സംവിധായകൻ. "ഞാൻ കാണാത്ത എന്ത് ശൂരതയാടാ നിനക്കൊക്കെ ഉള്ളത്" എന്ന ചോദ്യത്തിലൂടെ പുഷ്പ എന്ന ശക്തയായ സ്ത്രീകഥാപാത്രം രാത്രിഞ്ചരന്മാരുടെ വായടപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പുരുഷാധിപത്യത്തോടുള്ള ചോദ്യമാണത്. സ്ത്രീയും പുരുഷനും ലൈംഗിക ന്യൂനപക്ഷങ്ങളും തുല്യരാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിടത്ത്, പുരുഷനാണ് എല്ലാത്തിനും മുകളിൽ എന്ന ചിന്താഗതി പുലർത്തുന്ന, ഒരു വിഭാഗം ട്രാൻസ് കമ്മ്യൂണിറ്റിയെ അവഹേളിക്കുകയാണ്. പരമ്പരാഗതമായി പുരുഷാധികാരത്തിൽ ഊന്നിയ സാമൂഹികവ്യവസ്ഥിതി നല്കിപ്പോന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നവരെ ചോദ്യംചെയ്യുകയാണ് ആ ഡയലോഗിലൂടെ പുഷ്പ. ട്രാൻസ്സെക്ഷ്വൽ ആയ അദ്രുമാനെ ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കാത്തവർക്കെതിരെയുള്ള വിമർശനമാണത്. "ഓനെ ഞാൻ ഇനി മോളേന്നു വിളിക്കണോ മോനേന്നു വിളിക്കണോ" എന്ന് ശങ്കിക്കുകയാണ് അദ്രുമാന്റെ ഉമ്മ. എല്ലാവരാലും അംഗീകരിക്കപ്പെടുക എന്നത് തന്നെയാണ് ട്രാൻസ് സമൂഹം നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളി.

സാമൂഹ്യനിർമ്മിതിയായ ലിംഗപദവി / ലിംഗബോധം

ലിംഗപദവി ഒരു പെർഫോർമാറ്റീവ് (Performative) സംവർഗ്ഗം ആണെന്നാണ് ജൂഡിത്ത് ബട്ട്ലറുടെ വാദം. ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു വ്യക്തിയുടെ ലിംഗസ്വത്വം (Gender identity) പെർഫോർമിറ്റിയും റോൾ പ്ലേയിങ് ആണ് എന്നതാണ്. ആവർത്തിക്കുക എന്നത്

(repetition) ഇതിൽ ഏറെ പ്രധാനമാണ്. ആവർത്തിച്ചുള്ള അവതരണത്തിലൂടെയാണ് വ്യക്തിക്ക് കെട്ടുറപ്പുള്ള സ്വത്വം (coherent identity) നേടിയെടുക്കുന്നതായ തോന്നലുണ്ടാവുന്നത്. ഒരു സംസ്കാരം അതിലെ അംഗങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെന്തോ അത് ആവർത്തനത്തിലൂടെ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാനാണ് പ്രാമുഖ്യമുള്ള പ്രത്യയശാസ്ത്രം ലൈംഗിക പെരുമാറ്റം (Sexual behaviour) നിയന്ത്രണ വിധേയമാകുന്നതിലൂടെ ശ്രമിക്കുന്നത്. ജൻഡർ റോൾ (Gender role) എന്നത് ഒരു വ്യക്തിക്ക് നൈസർഗികമായി ഉണ്ടാവുന്നതോ സ്വയം തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ കഴിയുന്നതോ അല്ല. മറിച്ച് വിവിധങ്ങളായ സാംസ്കാരിക വ്യവഹാരങ്ങളുടെ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. (സത്യൻ എം. 'ലിംഗപദവിയും അധികാരവും' 2017). അദ്രുമാനാകുന്ന ആമിനക്ക് തന്റെ പുരുഷസ്വത്വം ഉറപ്പാക്കാൻ ബീഡിവലിക്കുകയും മുണ്ടു മടക്കിക്കുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നുണ്ട്. സ്ത്രീസ്വത്വത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന ചില പ്രത്യേകതകൾ സൈനുവിൽ ഊട്ടിയുറപ്പിക്കുന്നു (കടലിനോടുള്ള പേടി, വഴക്ക്—തല്ലുകൂടൽ എന്നിവയോടുള്ള അനിഷ്ടം, മൈലാഞ്ചിയോട് സൈനു കാണിക്കുന്ന ഇഷ്ടം). കുട്ടിക്കാലത്ത് ആമിന ആൺകുട്ടികളൊടൊപ്പം ഫുട്ബോൾ കളിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ കൂട്ടുകാരികൾ മാറിയിരുന്ന് കളികാണുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. പെൺകുട്ടികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആദ്യം സൈക്കിൾ ഓടിക്കാൻ പഠിക്കുന്നത് ആമിനയാണ്. കടലിലേക്ക് തോണിയിൽ സൈനുവിനെ കൂട്ടി തുഴഞ്ഞു പോകുന്നുണ്ട് ആമിന. ഇത്തരത്തിൽ പല ബിംബങ്ങളിലൂടെ സംവിധായകൻ പ്രേക്ഷകരോട് സംവദിക്കുന്നു.

ഞാൻ മേരിക്കുട്ടി

രഞ്ജിത്ത് ശങ്കർ രചനയും സംവിധാനവും നിർവഹിച്ച സിനിമയാണ് 'ഞാൻ മേരിക്കുട്ടി'. ജയസൂര്യയാണ് പ്രധാനകഥാപാത്രമായ മേരിക്കുട്ടിയെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. 2018-ലെ ഹിറ്റുചിത്രങ്ങളിൽ ഒന്നായി 'ഞാൻ മേരിക്കുട്ടി' മാറി. സമൂഹമാധ്യമങ്ങളിലും ചാനലുകളിലും ഏറെ സജീവമായ ചർച്ചകൾ ഈ സിനിമയെ സംബന്ധിച്ച് നടക്കുകയുണ്ടായി. ട്രാൻസ്പക്ഷത്ത് നില്ക്കുന്ന സിനിമ എന്ന പൂർണ്ണതയിലേക്ക് 'ഞാൻ മേരിക്കുട്ടി' എന്ന സിനിമ വായിക്കപ്പെട്ടു.

പ്രമേയത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്ന 'ട്രാൻസ്' പ്രശ്നങ്ങൾ

ട്രാൻസ്സ്വത്വത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനാൽ എല്ലാവരാലും നിന്ദിക്കപ്പെട്ട് അപഹാസങ്ങൾ കേട്ട് ജീവിതം വെല്ലുവിളികൾ നിറഞ്ഞതാവുമ്പോഴും സധൈര്യം മുന്നോട്ട് കുതിക്കുന്ന, വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെയും അറിവിലൂടെയും ഇച്ഛാശക്തിയോടെ തന്റെ ലക്ഷ്യം നേടിയെടുക്കുന്ന ട്രാൻസ് സെക്ഷ്വലായ മേരിക്കുട്ടിയുടെ കഥയാണ് 'ഞാൻ മേരിക്കുട്ടി'. ബാംഗ്ലൂരിലെ വിപ്രോ കമ്പനിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ജോലി ഉപേക്ഷിച്ച് സ്വന്തം നാട്ടിലേക്ക് തിരികെയെത്തുകയാണ് മേരി. തന്നെ അവഗണിക്കുന്ന കുടുംബത്തിനു മുന്നിൽ, സമൂഹത്തിനുമുന്നിൽ തലകുനിക്കാതെ സ്വയംപര്യാപ്തതനേടി ജീവിക്കാനാണ് മേരി ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അവിടെ സമൂഹം വില്ലൻവേഷത്തിൽ വരുന്നു. അധികാരത്തിന്റെ പലരൂപങ്ങളും ഇത്തരത്തിൽ അരികുവത്കരിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ മുകളിൽ ചവിട്ടിയാണ് നില്ക്കുന്നത്. ഫൂക്കോ പ്രതിപാദിക്കുന്ന നിയമാധിഷ്ഠിത അധികാരവും ജീവിതത്തിനുമേലുള്ള അധികാരവും ഇവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നിരോധനം, ശിക്ഷ എന്നിങ്ങനെയുള്ള രീതികളിലാണ് നിയമാധിഷ്ഠിത അധികാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. നിയമം, പോലീസ് തുടങ്ങിയ ഔദ്യോഗിക സ്ഥാപനങ്ങളാണ് ഇവയുടെ അധികാരകേന്ദ്രങ്ങൾ. ജോജു ജോർജ് അവതരിപ്പിക്കുന്ന സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ കഥാപാത്രം, ഇതിനൊരു ഉദാഹരണമാണ്. മേരിക്കുട്ടിയെ കള്ളക്കേസിൽ കുടുക്കുന്ന, ലൈംഗികച്ചുവയോടെ നോക്കുന്ന, അശ്ലീലം പറയുന്ന,

മർദ്ദിക്കുന്ന അധികാരരൂപം. ശിക്ഷണം, ജൈവരാഷ്ട്രീയ നിർവ്വഹണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള രൂപത്തിൽ വരുന്ന ജീവിതത്തിനുമേലുള്ള അധികാരരൂപങ്ങളുണ്ട്. മാനകങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തുകയാണ് ഇതിന്റെ രീതി. മാനകങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് വ്യക്തിയെ ക്രമപ്പെടുത്താനാണ് ഈ സമൂഹം അധികാരപ്രയോഗം നടത്തുന്നത്. സ്ത്രീസ്വത്വം ചെറുപ്പത്തിൽ മാത്തുക്കുട്ടി പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവനെ അടിക്കുന്ന, വഴക്കു പറയുന്ന അച്ഛൻ. പൊട്ടും സാരിയും വലിച്ചെറിഞ്ഞ് നീയൊരാണാണെന്ന് നിരന്തരം ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ് ആ പിതാവ്. സമൂഹത്തിലെ സദാചാരസംരക്ഷകരുടെ കുപ്പായമിട്ട് കടന്നുവരുന്നവരും മേരിക്കുട്ടിക്കുമേൽ അധികാരപ്രയോഗം നടത്തുന്നുണ്ട്. പോലീസ് സബ് ഇൻസ്പെക്ടറായി മേരിക്കുട്ടി ജീവിതത്തിനുമുമ്പിൽ വിജയിയായി മാറുന്നുണ്ട്. മാത്തുക്കുട്ടി മേരിക്കുട്ടിയായി മാറുമ്പോൾ കഥാപാത്രത്തെ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് എത്തിക്കാൻ നടനു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസമാണ് മേരിക്കുട്ടിയുടെ വിജയത്തിനു പ്രധാനകാരണം. അറിവിലൂടെയാണ് അവൾ മുന്നേറുന്നത്. തന്റെ അനുവാദമില്ലാതെ ശരീരത്തിൽ തൊടുന്നവർക്കുമുമ്പിൽ ചൂളിപ്പോവുന്നില്ല മേരിക്കുട്ടി. മാത്രമല്ല, അതിനെ കൃത്യമായി പ്രതിരോധിക്കുന്നുമുണ്ട്. വീണുപോകുന്ന ഘട്ടങ്ങളിലൊക്കെയും ശക്തമായി തിരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

വില്ലനാകുന്ന സമൂഹം

“സ്നേഹമില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല ധൈര്യമില്ലാഞ്ഞിട്ടാണ് അംഗീകരിക്കാൻ” എന്ന് കുറ്റബോധത്തോടെ സിനിമയുടെ അന്ത്യത്തിൽ മേരിയുടെ അപ്പൻ പറയുന്നുണ്ട്. സമൂഹത്തെയാണ് അയാൾ ഭയക്കുന്നത്. തന്റെ വിവാഹത്തിനു മേരിക്കുട്ടി തടസ്സമാകും എന്നു കരുതുമ്പോഴാണ് സഹോദരി പരുഷമായി കുത്തുവാക്കുകൾ പറഞ്ഞ് മേരിയെ അകറ്റുന്നത്. വൈകാരികമായ പല രംഗങ്ങളിലൂടെ ഇവരെ നമ്മോട് ചേർത്തുപിടിക്കാനാണ് സിനിമ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്. “സ്വത്തിനും പണത്തിനുമൊക്കെയപ്പുറത്ത് മാത്തുക്കുട്ടി എന്നുവിളിച്ച മാതാപിതാക്കൾ എന്നെയൊന്ന് മേരിക്കുട്ടി” എന്ന് വിളിക്കണം എന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. ‘അംഗീകരിക്കുക’ എന്നതാണ് പ്രശ്നം. ആൺ-പെൺ പോലെ സ്വാഭാവികമായ ഒന്നായി ട്രാൻസ് സമൂഹത്തെ നോക്കികാണുക, ചേർത്തുപിടിക്കുക എന്നതുതന്നെയാണ് ഇവിടെ വായിച്ചെടുക്കാൻ സാധിക്കുക.

മേരിക്കുട്ടി അവശേഷിപ്പിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ

പൂർണ്ണമായി ട്രാൻസ് സമൂഹത്തോട് ചേർന്നുനില്ക്കുന്നു എന്ന വാദം നിലനില്ക്കുമ്പോഴും ചില സംശയങ്ങൾ ‘ഞാൻ മേരിക്കുട്ടി’യിൽ ഉയരുന്നുണ്ട്. ചില യുക്തിഭംഗങ്ങൾ കടന്നുകൂടുന്നുണ്ട്.

സിനിമയിൽ പോലീസ് കഥാപാത്രം (ജോജുജോർജ്ജ്) ട്രാൻസ്ഫോബിക് ആണ്. ക്രിമിനൽ സ്വഭാവമുള്ളവനാണ്. മേരിക്കുട്ടി സബ് ഇൻസ്പെക്ടറായി പോലീസ് സേനയിൽ വരുന്നത് അയാൾക്ക് അംഗീകരിക്കാനാവുന്നില്ല. മേരിക്കുട്ടിയുടെ കരിയറിനെ തകർക്കാൻ അയാൾ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ട്രാൻസ്പക്ഷത്ത് നിലകൊള്ളുന്ന സുരാജ് വെഞ്ഞാറമൂട് അവതരിപ്പിക്കുന്ന കളക്ടർ കഥാപാത്രം പോലീസ് ഓഫീസറോട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു–“ആണും പെണ്ണും കെട്ടവർ ഒരുപാടുപേർ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ തന്നെയുണ്ടല്ലോ” എന്ന ഡയലോഗ് സിനിമയിലുടനീളം സംവിധായകൻ പറഞ്ഞുവയ്ക്കുന്ന കാഴ്ച്ചപ്പാടിനു വിരുദ്ധമാണ്. മേരിക്കുട്ടിയെ ട്രാൻസ്ജൻഡറെന്ന് വക്കീൽ (സിദ്ധാർത്ഥശിവ) വിളിക്കുമ്പോൾ താൻ ട്രാൻസ്ജന്ററല്ല, ട്രാൻസ്സെക്ഷ്വൽ ആണ് എന്ന് മേരിക്കുട്ടി തിരുത്തുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പിന്നീട് കലക്ടർ, പി.എസ്.സി. കോച്ചിങ്ങ് സെന്ററിലെ അധ്യാപകനും ഒക്കെ മേരിയെ Transgender ആയാണ് അഭിസംബോധന

ചെയ്യുന്നത്. ആദ്യ ട്രാൻസ്ജന്ററർ സബ് ഇൻസ്പെക്ടറായി മേരി അറിയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ സിനിമ തുടക്കത്തിൽ പറഞ്ഞുവെക്കുന്ന ട്രാൻസ്വുമൺ ആണ് മേരി. ആധാർകാർഡിൽ 'ഫീമെയിൽ' എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇത്തരത്തിൽ ചില മുഴച്ചുനില്ക്കലുകൾ സിനിമയിൽ കാണാം.

ഉപസംഹാരം

'ഞാൻ മേരിക്കുട്ടി' കച്ചവടസിനിമാവിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ വിപണിമൂല്യം, ജനപ്രിയ സംസ്കാരചേരുവകൾ എന്നിവയെപ്പററി സംവിധായകന് കൃത്യമായ ധാരണയുണ്ട്. അത് പ്രധാനകഥാപാത്രത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ്, തൊലിയുടെ നിറം, താരമൂല്യം, കഥപറച്ചിലിന്റെ രീതി, വിപണനതന്ത്രം എന്നിവയിൽ അത് ദർശിക്കാൻ സാധിക്കും. ചില ന്യൂനതകൾ കണ്ടെത്താമെങ്കിലും വാർപ്പുമാതൃകകളെ പൊളിച്ചെഴുതാൻ 'ഞാൻ മേരിക്കുട്ടി'ക്ക് കഴിയുന്നുണ്ട്. ട്രാൻസ്പക്ഷത്ത് നിലകൊള്ളുന്ന സിനിമ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമാണ്. ആ നിലയിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിക്കാൻ മേരിക്കുട്ടിക്ക് കഴിയുന്നുണ്ട്. പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ ട്രാൻസ്സമൂഹത്തോടുള്ള പെരുമാറ്റവും മറ്റും കൃത്യമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആണും പെണ്ണും കെട്ടവർ, വ്യഭിചാരം നടത്തുന്നവർ, തുണിപൊക്കി കാണിക്കുന്നവർ എന്നിങ്ങനെ അവരെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നവർ മനസ്സിലാക്കേണ്ട പല കാര്യങ്ങളും സിനിമയിൽ ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുന്നു. മികച്ച പദവികളിലെത്താൻ, വിദ്യാഭ്യാസം നേടാൻ എല്ലാം അവർക്കും തുല്യഅവകാശം ഉണ്ട്. ഈ ആശയം പ്രേക്ഷകരിൽ എത്തിക്കുന്നതിൽ സിനിമ വിജയിച്ചു. 'മേരിക്കുട്ടി' എന്ന കഥാപാത്രത്തെ വ്യക്തിത്വമുള്ളവളായി, മാതൃകയായി രഞ്ജിത്ത് ശങ്കർ അവതരിപ്പിച്ചു.

അരികുവത്കരിക്കപ്പെടുന്ന ഈ വിഭാഗത്തിൽ നിന്നുള്ളവർക്ക് ഏക ആശ്രയം വിദ്യാഭ്യാസമാണ്. മേരിക്കുട്ടിക്ക് പള്ളിയിൽനിന്നും, സുഹൃത്തുക്കളിൽ നിന്നുമൊക്കെ സഹായവും, പിന്തുണയും ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ 'ഇരട്ടജീവിത'ത്തിലെ അദ്രുമാൻ നിസ്സഹായനാണ്. സാധാരണക്കാരനാണ്. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസമില്ല. അത്തരത്തിൽ താഴെക്കിടയിൽ ജീവിക്കുന്ന ട്രാൻസ്സെക്ഷ്വൽ വിഭാഗക്കാരുടെ അവസ്ഥയിലേക്കാണ് 'ഇരട്ടജീവിതം' വിരൽചൂണ്ടുന്നത്. എന്തെങ്കിലും ഒരു ജോലി ചെയ്ത് സ്വന്തം കാലിൽ നില്ക്കാനാണ് അദ്രുമാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. രസക്കൂട്ടുകൾക്കപ്പുറം നിസ്സഹായതയുടെ, അവഗണനയുടെ, രൂക്ഷത 'ഇരട്ടജീവിത'ത്തിൽ കുറച്ചുകൂടെ ശക്തമാണ്. അതിജീവനമാണ് പ്രശ്നം. അത് മേരിക്കുട്ടിക്കും അദ്രുമാനും വ്യത്യസ്തമാണ്. വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളും പശ്ചാത്തലവുമാണ് ഇരുവർക്കുമുന്നിലുമുള്ളത്. ട്രാൻസ്പ്രണയവും, ജീവിതവും, ലൈംഗികതയുമൊക്കെ ഇനിയുമിനിയും മലയാള സിനിമാലോകത്ത് ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്.

കുറിപ്പുകൾ:

താായമ്മനിർവ്വാൺ: പ്രാകൃതരീതിയിലുള്ള ലിംഗമാറ്റം നടത്തുന്ന രീതി. ലിംഗവൃഷണങ്ങൾ ഛേദിക്കുന്ന അനുഷ്ഠാനം.

ട്രാൻസ്ഫോബിയ: ട്രാൻസ്ജന്ററുകളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കാതെ മുൻവിധികളോടുകൂടി അവരെ സമീപിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഭയമാണ് ട്രാൻസ്ഫോബിയ.

ഗ്രന്ഥസൂചി:

1. രശ്മി. ജി, അനിൽകുമാർ കൊമ്പ്–ട്രാൻസ്ജന്റർ, ചരിത്രം, സംസ്കാരം, പ്രതിനിധാനം, ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്, തിരുവനന്തപുരം, 2016 ജൂലൈ.
2. സത്യൻ.എം, ലിംഗപദവിയും അധികാരവും–ദൃശ്യതാളം, വോള്യം-1, സെപ്തംബർ 15 - ഒക്ടോബർ 14.
3. Michel Foucault, The history & sexuality, Volume 1, Penguin Books. 2008 Ed..

പടപ്പാട്ടുകളുടെ പെരുമ

രമേഷ് വി.കെ.
മലയാളവിഭാഗം, കോളേജ് ഓഫ് അപ്ലൈഡ് സയൻസസ്, മുതുവല്ലൂർ, കൊണ്ടോട്ടി

വിശ്വസാഹിത്യത്തിലുടനീളം നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ദ്വയങ്ങളാണ് പ്രണയവും പോരും. ഒരുപക്ഷേ, ഈ രണ്ടു ഘടകങ്ങളേയും ഒഴിച്ചുനിർത്തിയാൽ സർഗ്ഗവ്യവഹാരങ്ങളിലെ സിംഹഭാഗവും അപൂർണ്ണമായിരിക്കും. മണ്ണിനും പെണ്ണിനും വേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടങ്ങളാണ് സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ പതനാഭ്യുദയങ്ങൾക്കു വഴിതെളിച്ചതെന്നത് ഒരു ചരിത്രസത്യമാണ്. ഇലിയഡ്, ഒഡീസ്സി എന്നീ പാശ്ചാത്യകാവ്യങ്ങളും രാമായണം, മഹാഭാരതം എന്നീ പൗരസ്ത്യകാവ്യങ്ങളും ഈ വസ്തുതയ്ക്ക് ഒരുപോലെ പിൻബലം നല്കുന്നു. രാമചരിതകാരൻ വാല്മീകിയുടെ യുദ്ധകാണ്ഡത്തെ മാത്രം അവലംബിച്ചത് ഊഴിയിൽ ചെറിയവരിലേയ്ക്ക് വീരരസം പ്രദാനംചെയ്ത് കർമ്മോത്സുകരാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്. കണ്ണശ്ശൻമാരുടെ വർണ്ണനകൾ അതീവ ഹൃദ്യമാകുന്നതും, എഴുത്തച്ഛന്റെ ഭാഷ കൂടുതൽ ചടുലത കൈവരിക്കുന്നതും യുദ്ധരംഗങ്ങൾ വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ തന്നെ. ഇപ്രകാരം സവർണ്ണസംസ്കൃതിയുടെ ഭാഗമായി ഏറെ ഉദ്ഘോഷിക്കപ്പെട്ട യുദ്ധകാവ്യങ്ങൾ ഒരു സമാന്തരശാഖയായി കേരളദേശത്ത് പ്രചാരം സിദ്ധിച്ച അറബി-മലയാള ഭാഷയിലേയ്ക്കുകൂടി സംക്രമിക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ പരിണതഫലമായാണ് പടപ്പാട്ടുകൾ പിറവിയെടുക്കുന്നത്.

കേരള മുസ്ലിങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥഭാഷയായിരുന്ന അറബിമലയാളത്തിൽ പാട്ടുകൾ എന്ന പേരിലാണ് കാവ്യരൂപങ്ങൾ പുകൾപെറ്റത്. സൈന്യത്തെക്കുറിയ്ക്കുന്ന പടയും, കവിതയെ കുറിക്കുന്ന പാട്ടും ചേർന്ന് 'പടപ്പാട്ട്' എന്ന സംജ്ഞ ഉടലെടുത്തു. പടപ്പാട്ടുകളെ അവയുടെ ആശയസ്വീകാര്യത, ആഖ്യാനരീതി എന്നിവയനുസരിച്ച് പ്രധാനമായും അഞ്ചുവിഭാഗങ്ങളായി തരംതിരിക്കാം. ഒന്ന് ഇസ്ലാമിലെ നാടോടിക്കഥകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. ഇവയ്ക്ക് ചരിത്രപരമായ ആധികാരിതയില്ല. ഇസ്ലാംമതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കെട്ടുകഥകളെ പാടിപ്പുകഴ്ത്തുക മാത്രമാണിവയുടെ ലക്ഷ്യം. മറ്റൊന്ന് ഇസ്ലാമികചരിത്ര വികസ്വരതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. ഇസ്ലാമിന്റെ ആദ്യനാളുകൾ, മുൻകാലയുദ്ധങ്ങൾ എന്നിവയാണ് ഇവയിലെ പ്രമേയം. ഇനിയൊരു വിഭാഗം ശുദ്ധമായ സാങ്കല്പികകഥകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. കവികളുടെ കേവലം മനോവ്യാപാരങ്ങളിൽനിന്നും പിറവിയെടുക്കുന്ന ഇവയിൽ സ്വതന്ത്രമായ ഏത് ആശയവും ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കും. അനന്തരം മാപ്പിളചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട യുദ്ധകാവ്യങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്. സംഭവകഥകളെ പുരസ്കരിക്കുന്ന ഇവയിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടേയോ രക്തസാക്ഷികളുടേയോ വീരാപദാനങ്ങളാണ്